

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2009 r. — Associazione 'Giulemanidallajuve przeciwko Komisji

(Sprawa T-273/09)

(2009/C 244/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Associazione 'Giulemanidallajuve (Cerignola, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Misson, G. Ernes i A. Pel)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji Komisji Europejskiej wydanej w dniu 12 maja 2009 r. załączonej do niniejszej skargi;
- nakazanie Komisji Europejskiej podjęcia dochodzenia w celu stwierdzenia naruszenia art. 81 i 82 traktatu WE przez Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Unię Europejskich Związków Piłkarskich (UEFA) i Międzynarodową Federację Piłki Nożnej (FIFA) w celu:
  - uchylecia regulaminów naruszających art. 81 i 82 traktatu WE i kar nałożonych przez FIGC, CONI, UEFA i FIFA na Juventus FC S.P.A. z Turynu;
  - nakazanie FIGC, CONI, UEFA i FIFA naprawienia szkody w postaci odszkodowania polegającego na wypłacie równowartości rzeczywiście poniesionej przez stowarzyszenie szkody z powodu naruszenia art. 81 i 82 traktatu przez te przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw;
  - orzeczenia o wszelkich stosownych karach.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 3916 z dnia 12 maja 2009 r., którą Komisja oddaliła, z powodu braku uzasadnionego interesu i braku interesu wspólnotowego, jej skargę dotyczącą rzekomych naruszeń art. 81 i 82 WE popełnionych przez Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Unię Europejskich Związków Piłkarskich (UEFA) i Międzynarodową Federację Piłki Nożnej (FIFA) w związku ze środkami dyscyplinarnymi nałożonymi na Juventus Football Club S.p.A. z Turynu (dalej zwany „Juventusem”).

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi kilka zarzutów dotyczących:

- naruszenia przez Komisję ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia oraz naruszeniu jej zadania wdrażania polityki konkurencji i nadawania kierunku tejże polityce, w związku z tym, że Komisja nie uwzględniła okoliczności faktycznych i prawnych przedstawionych w skardze wniesionej przez skarżącą, na podstawie której decyzje powzięte przez FIGC, CONI, UEFA i FIFA o zdegradowaniu Juventususa do Serie B piłkarskich mistrzostw Włoch oraz zakazujące Juventusowi uczestniczenia w rozgrywkach Champions League są sprzeczne z art. 81 i 82 WE;
- naruszenia art. 81 WE w związku z tym, że decyzje powzięte przez FIGC, CONI, UEFA i FIFA powinny zostać uznane za decyzje związków przedsiębiorstw, ponieważ nie były decyzjami o charakterze czysto sportowym i miały na celu ograniczenie konkurencji na całym obszarze wspólnego rynku, w zakresie w jakim naruszały interesy konsumentów towarów i usług na rynku piłkarskim oraz strukturę konkurencyjną wspólnego rynku poprzez swój wpływ na Juventus;
- nadużycia pozycji dominującej przez FIGC, CONI, UEFA i FIFA z naruszeniem art. 82 WE w zakresie, w jakim powzięły decyzje dyskryminujące, nieproporcjonalne i naruszające prawo do obrony przysługujące Juventusowi.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2009 r. — Kavaklidere-Europe przeciwko OHIM — Yakult Honsha (Yakut)

(Sprawa T-276/09)

(2009/C 244/07)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kavaklidere-Europe (Anvers, Belgia) (przedstawiciele: I.D. Tygat i J.A. Vercaeye, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kabushiki Kaisha Yakult Honsha (Tokyo, Japonia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 maja 2009 r. w sprawie R 1396/2008-4;
- uznanie, że należy dopuścić do rejestracji znaku towarowego „Yakut” jako wspólnotowego znaku towarowego; oraz
- obciążenie strony skarżącej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Kavaklidere-Europe

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Yakut” dla towarów z klasy 33

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Kabushiki Kaisha Yakult Honsha

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe zgłoszenie znaku towarowego „Yakult” dla towarów z klas 29 i 32; wcześniejszy znak towarowy „YAKULT” uznawany za powszechnie znany we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do towarów z klas 29 i 32; wcześniejszy niezarejestrowany znak towarowy „YAKULT” uznawany za podlegający ochronie we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do towarów z klas 29 i 32.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady 207/2009), ponieważ Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że zgłaszane towary należy uznać za podobne i że istnieje wysoki stopień podobieństwa wizualnego i fonetycznego w przypadku omawianych znaków towarowych; naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady 40/94 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady 207/2009), ponieważ Izba Odwoławcza błędnie uznała, że rozpatrywany wspólnotowy znak towarowy czerpie nienależną korzyść z odróżniającego charakteru lub renomy wspomnianego w postępowaniu w sprawie sprzeciwu znaku towarowego lub wyrządza im szkodę.

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2009 r. — Trasys przeciwko Komisji

(Sprawa T-277/09)

(2009/C 244/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trasys (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (przedstawiciele: M. Martens i P. Hermant, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji doręczonej skarżącej pismem z dnia 9 czerwca 2009 r., na mocy której odrzucono ofertę skarżącej w ramach części C i E postępowania przetargowego nr 10017 i udzielono zamówienie wybranemu wykonawcy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej o odrzuceniu jej oferty złożonej w ramach części C i E otwartego postępowania przetargowego dotyczącego wsparcia dla Urzędu Publikacji oraz CORDIS w celu zapewnienia usług związanych z publikacją i komunikacją⁽¹⁾ oraz udzieleniu zamówienia wybranemu wykonawcy.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła zasadę przejrzystości ustanowioną w art. 100 i art. 89 ust. 1 rozporządzenia finansowego⁽²⁾, gdyż w nieracjonalny sposób ograniczyła dostęp do zasadniczych informacji i w rezultacie pozbawiła skarżącą możliwości właściwego zrozumienia metody stosowanej przy ocenie ofert oraz powodów, dla których złożona przez nią oferta została odrzucona.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że jej oferta została poddana ocenie przy użyciu metody, która jest sprzeczna z zasadami ustanowionymi w art. 89 ust. 1 rozporządzenia finansowego, takimi jak zasada równego traktowania i przejrzystości.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że specyfikacja warunków zamówienia nie była dostatecznie jasna i że dalsze wyjaśnienia instytucji zamawiającej zostały przekazane zbyt późno i w rezultacie, skarżąca nie mogła zaplanować swojej oferty i uwzględnić sposobu, w jaki miała być dokonana ocena.